

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/40/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6320010044
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ján Bednár
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2023:6320010044.3

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Jána Bednára a sudcov JUDr. Michaely Bucekovej, PhD. a JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD., v trestnej veci obžalovanej A. B., stíhanej pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 25. októbra 2023, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Brezno sp.zn. 4T/14/2020 zo dňa 18.01.2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovanej A. B. z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Brezno sp. zn. 4T/14/2020 zo dňa 18.01.2023 bola obžalovaná A. B. uznaná za vinnú z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 25.08.2019 približne o 02.43 hod. v C. C. D. E. F., viedla osobné motorové vozidlo tov. zn. G. C., H. B. I. – XXX J., s ktorým pred rodinným domom č. XXX na neosvetlenom a rovnom úseku vozovky neprispôsobila rýchlosť a spôsob jazdy okolnostiam cestnej premávky, v dôsledku čoho neskoro zareagovala na K. L., ktorý pod vplyvom alkoholu (1,82 g/kg alkoholu v krvi) ležal v strede vozovky v mierne šikmej polohe s nohami v jazdnom pruhu jej motorového vozidla a hlavou vo vedľajšom jazdnom pruhu a pri jeho obchádzaní okrajom pneumatiky kola svojho vozidla tento zachytila do pravej časti hlavy, čím mu spôsobila krvácanie do mozgu vo forme mikrohemorágií vo viacerých oblastiach mozgu, mierne difúzne axonálne poranenie, pomliaždenie záhlavia s hematómom, ťažké pomliaždenie pravej polovice tváre, zlomeninu zygomaticko maxilárneho (jarmovo čeľustného) komplexu vpravo s posunom, zlomeninu veľkého krídla klinovej kosti vpravo, zlomeninu šupiny spánkovej kosti vpravo, zlomeninu spodiny, stropu a vonkajšej steny pravej očnice, zlomeninu nosových kostí a pomliaždenie podočnicového nervu vpravo, zranenia ktoré si vyžiadali dobu liečenia a obmedzenie v obvyklom spôsobe života najmenej tri mesiace, čím porušila ust. § 16 ods. 1, § 137 ods. 1, 2 písm. c) zákona NR SR č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

Za toto konanie okresný súd obžalovanej uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov, pričom jej výkon trestu podmienene odložil na skúšobnú dobu 12 mesiacov.

Ďalej obžalovanej uložil trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 12 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. obžalovanej uložil povinnosť nahradiť poškodenú spoločnosť Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a. s. so sídlom Panónska cesta 2, Bratislava, IČO: 35 937 874, škodu spočívajúcu vo vynaložených nákladoch za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 3.252,93 Eur.

Podľa § 287 ods. 1, 2 Tr. por. obžalovanej uložil tiež povinnosť nahradiť poškodenému K. L., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom M. XXX/XX, C., škodu za bolestné vo výške 4.507,85 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. súd odkázal poškodeného K. L., nar. XX.XX.XXXX v Poprade, trvale bytom M. XXX/XX, C., so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote podala odvolanie obžalovaná A. B., a to prostredníctvom svojho obhajcu. Z písomných dôvodov odvolania v podstate vyplynulo, že obhajoba napáda rozsudok vo výroku o vine, treste ako aj výroku o náhrade škody. V úvode odvolania obhajoba poukázala na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom prvostupňový súd zosumarizoval výpovede svedkov vrátane poškodeného K. L., ako aj výpoveď súdneho znalca pred súdom a ďalších vykonaných dôkazov citovaných v článku 15 rozsudku.

Ďalej obhajoba poukázala na rozsudok okresného súdu sp. zn. 4T/14/2020 zo dňa 12.05.2021, ktorým súd uznal obžalovanú B. vinnou z predmetného prečinu ublíženia na zdraví, pričom Krajský súd v Banskej Bystrici ako odvolací súd vyhovel odvolaniu obžalovanej a napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu na ďalšie konanie. V tejto súvislosti bol okresný súd viazaný právnym názorom odvolacieho súdu a v zmysle ust. § 327 ods. 1 Tr. por. doplnil dokazovanie v predmetnej veci znalcom N. O. P..

V ďalšej časti odvolania obhajoba vyhodnotila priebeh skutkového deja tak, ako ho uviedol prvostupňový súd v napadnutom rozsudku, pričom konkretizovala svoje odvolacie námietky a výhrady proti tomuto rozhodnutiu. V tejto súvislosti obhajoba konštatovala, že okolnosti vyplývajúce zo skutkového stavu veci podporujú názor obhajoby v tom, že nemožno prisvedčiť názoru prvostupňového súdu, že na neosvetlenom a rovnom úseku vozovky neprispôsobila rýchlosť jazdy okolnostiam cestnej premávky, v dôsledku čoho neskoro reagovala na K. L.. Samotný znalec N. P. E., že správanie sa vodičky pred kritickou udalosťou zodpovedalo jazde pri zapnutých stretávacích svetlách a vodička mala málo času na správne rozhodnutie, na správnu zmenu rýchlosti a na správne nasmerovanie vozidla vedľa prekážky – ležiaceho tela K. L.. Znalec konštatoval, že ležiaca osoba na ceste vytvorila prekážku, ktorá nebola označená podľa pravidiel cestnej premávky a bola veľmi ťažko rozpoznateľná pri stretávacích svetlách. Toto vyjadrenie znalca je v protiklade k jeho formálnemu výkladu, že u vodičky sa jednalo o nesprávnu techniku jazdy vozidla, ktoré obchádzalo ležiacu osobu v nedostatočnej bočnej vzdialenosti, keď nie je znalecky vysvetlené a dokázané, čo je mierou dostatočnej bočnej vzdialenosti pri obchádzaní. Tieto závery súdneho znalca obhajoba považuje za úvahové, založené len na možnom alternatívnom predpoklade, že išlo buď o neschopnosť vodičky riadiť vozidlo, resp. nevenovaniu sa vedeniu vozidla a neprispôsobenie rýchlosti jazdy ležiacej osobe, rozhodne nie sú dokázané.

Ďalej obhajoba poukázala na ďalší záver znalca N. P., že ležiaca osoba na ceste predstavuje tzv. pascu pre vodiča, ktorý si môže ležiacu osobu pomýliť s niečím iným a iba postupným približovaním začína rozpoznávať, že ide o osobu na ceste, ale s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť vodič nedokáže zabrániť kontaktu s ležiacou osobou. Pokiaľ znalec uviedol, že ležiaci poškodený nepredstavoval náhlu technickú prekážku z hľadiska technického, tak potom odvolateľka tvrdí opak, lebo spozorovala ležiaceho K. L. na ceste na vzdialenosť rozhodne kratšiu ako dokázala zabrzdíť.

Ani pri dokazovaní po zrušení veci a vrátení okresnému súdu nebolo v konaní preukázané, že ležiaci predmet sa žiadnym spôsobom nepohol počas jazdy obžalovanej, ktorá nemohla vedieť, ani nevedela do vzdialenosti cca 20 m od ležiaceho predmetu, že ide o osobu. V tejto súvislosti obhajoba hodnotila rozpoznávaciu schopnosť obžalovanej a možnosti rozpoznania prekážky ležiacej na ceste. V tejto súvislosti obhajoba namietala závery znaleckého posudku aj ohľadom tvrdenia znalca, že obžalovaná mala dostatok miesta na to, aby v prípade, ak by sa rozhodla vozidlo pred poškodeným nezastaviť a pokračovať ďalej v jazde, mohla poškodeného bezpečne obísť. Aj tieto závery súdneho znalca obhajoba vyhodnotila ako úvahové závery znalca v tom ideálnom prípade, že predmet na ceste, resp. ležiaca osoba zostala bez pohnutia. Túto skutočnosť nepreukázal a ani s určitosťou ju nebolo možné osvedčiť. Preto názor obhajoby v tom, že v posudzovanom prípade išlo o náhlu technickú prekážku na ceste, skutkovo aj právne je akceptovateľný.

Ďalej obhajoba poukázala na obsah záverečnej reči pred súdom zo dňa 12.05.2021 vo vzťahu k výkladovým hľadiskám § 16 zákona 8/2009 Z.z. a v tomto smere podľa obhajoby je preukázané, že poškodený K. L. pod vplyvom alkoholu svojím ľahkovážnym a nezodpovedným správaním porušil ust. § 52 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. a vytvoril v stave ťažkej opitosti prekážku v jazdenej dráhe obžalovanej, čím ohrozil seba, ako aj všetkých účastníkov cestnej premávky. V tomto smere obhajoba poukázala

na § 2 ods. 2 písm. r) zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, kde je upravené, čo je prekážkou cestnej premávky, pričom obhajoba trvá na skutočnosti, že obžalovaná nemohla v nijakom prípade predpokladať, či sa ležiaci predmet pohne, alebo nie, preto závery znalca N. P., ako aj súdu sú len úvahy za predpokladu statických premenných v posudzovanom prípade. Z uvedeného dôvodu obhajoba navrhla zrušiť napadnutý rozsudok v celom rozsahu a aby odvolací súd sám vo veci rozhodol tak, že obžalovanú spod obžaloby oslobodí pre skutok uvedený v rozsudku podľa § 285 písm. c) Tr. por., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedol, že rozhodnutie okresného súdu považuje za zákonné a správne a z toho dôvodu navrhol odvolanie obžalovanej ako nedôvodné zamietnuť.

Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí sa pridrižoval ich písomných dôvodov odvolania a uviedol, že celá situácia sa obžalovanej dotkla, keďže prišla do kontaktu s opitou osobou, obžalovaná sa stará o svoju dcérku, po skutku mala aj psychické problémy, keďže sa bála o zdravie a život poškodeného, preto navrhol, aby krajský súd odvolaniu obžalovanej vyhovel. Obžalovaná nezavinila tento skutok, a preto navrhuje obžalovanú spod obžaloby oslobodiť.

Na podklade podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľka podala odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovanej A. B. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy, ktoré tiež doplnil podľa požiadavky odvolacieho súdu, aby mohol vo veci kvalifikovane rozhodnúť. V zmysle § 168 ods. 1 Tr. por. v odôvodnení rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä, ak si vzájomne odporovali. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa súd vysporiadal s obhajobou, akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a trestu. Odôvodnenie rozhodnutia je teda zrozumiteľné, logické a presvedčivé, pričom sa v ňom prvostupňový súd vysporiadal so všetkými podstatnými okolnosťami jednak vo vzťahu k otázke viny, ako a aj vo vzťahu k otázke trestu. V podrobnostiach preto krajský súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, najmä na str. 20 až 27, s ktorým sa v plnej miere stotožnil. Vzhľadom na vyššie uvedené potom prvostupňový súd správne konanie obžalovanej právne kvalifikoval ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák., pretože inému z nedbanlivosti spôsobila ťažkú ujmu na zdraví a čin spáchala porušením dôležitej povinnosti vyplývajúcej zo zákona.

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o uloženom treste. V rámci požiadavky primeranosti trestu zohrala významnú úlohu sudcovská individualizácia trestu. Druh a výmera trestu musia byť súdom v každom konkrétnom prípade stanovené tak, aby zodpovedali všetkým zvláštnostiam daného prípadu. Okrem ďalších skutočností, na ktoré je súd povinný pri ukladaní trestu prihliadať, patrí aj osoba páchatel'a, pomery páchatel'a (majetkové, rodinné, osobné, či možnosť jeho nápravy). Primeranosť a individualizácia trestu tak núti súd prihliadať na všetky okolnosti konkrétneho prípadu, a teda bráni mechanickému postupu pri rozhodovaní o treste. V súvislosti s týmito požiadavkami potom uložený trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov s podmienčným odkladom výkonu trestu na skúšobnú dobu 12 mesiacov za súčasného uloženia zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 12 mesiacov je možné hodnotiť tak, že tento trest spĺňa zákonné podmienky pre individuálnu, aj generálnu prevenciu. Z uvedeného dôvodu odvolací súd musí konštatovať, že takto uložený trest splní svoj účel v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák.

Okresný súd nepochybil ani pri rozhodovaní o uplatnenom nároku na náhradu škody, keď poškodenej Všeobecnej zdravotnej poisťovni, a.s. Bratislava priznal náhradu vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť K. L. vo výške 3.252,93 Eur a poškodenému K. L. priznal bolestné vo výške 4.507,85 Eur a zo zvyškom jeho nároku na náhradu škody ho odkázal na civilný proces. K takémuto rozhodnutiu súd mal splnené zákonné podmienky, keďže poškodený si uplatnil nárok riadne a včas, pričom jeho výška bola v trestnom konaní riadne preukázaná a v zvyšnej časti, v ktorej súd nepriznal nárok na náhradu škody, bol poškodený K. L. odkázaný zo zvyškom svojho nároku na civilný proces,

keďže jeho spoluzavinenie na spôsobenej škode na zdraví prvostupňový súd správne vyhodnotil v miere jednej polovice.

Vo vzťahu k odvolacím námietkam obhajoby týkajúcich sa záverov znaleckého posudku Ing. Ľubomíra Žofaja krajský súd musí konštatovať, že s týmito sa nemohol stotožniť, predovšetkým pokiaľ ide o výklad náhlej prekážky vytvorenej zo strany poškodeného. V tomto smere mal prvostupňový súd preukázané z výpovede obžalovanej z prípravného konania, že prekážku videla po prvýkrát na vzdialenosť 150 m.

Podľa § 16 ods. 1 Zákona NR SR č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, vodič je povinný rýchlosť jazdy prispôbiť najmä svojim schopnostiam, vlastnostiam vozidla a nákladu, poveternostným podmienkam, stavu a povahe vozovky a iným okolnostiam, ktoré možno predvídať. Vodič smie jazdiť len primeranou rýchlosťou, aby bol schopný zastaviť vozidlo na vzdialenosť, na ktorú má rozhľad.

Podľa § 137 ods. 1 zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, porušenie povinnosti ustanovených týmto zákonom sa považuje za porušenie všeobecne záväzných právnych predpisov o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Podľa § 137 ods. 1 písm. c) citovaného zákona č. 8/2009 Z.z., porušenie pravidiel cestnej premávky závažným spôsobom je také porušenie pravidiel cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda, pri ktorej sa inému ublíži na zdraví, alebo sa inému spôsobí škoda na majetku alebo nesplnenie si povinnosti účastníka dopravnej nehody alebo škodovej udalosti.

Obžalovaná teda po spozorovaní prekážky na vozovke neznížila rýchlosť jazdy svojim schopnostiam, ďalej jazdila smerom k prekážke a až vo vzdialenosti cca 20 m pred prekážkou spozorovala, že ide o ležiacu osobu a začala na ňu reagovať. Bolo to neskoro a pri obchádzaní ležiacej osoby poškodeného zachytila okrajom pneumatiky a spôsobila mu uvedené zranenia v skutkovej vete napadnutého rozsudku.

Preto aj odvolací súd musel konštatovať, že ležiaca osoba (poškodený) na vozovke nevytvoril náhlu prekážku pre obžalovanú, ktorá jazdila v tom čase svojim motorovým vozidlom v uvedenom smere po ceste. Obžalovaná videla prekážku v dostatočnej vzdialenosti, ale tým, že na ňu nereagovala včas, nezvládla motorovým vozidlom zastaviť pred prekážkou alebo túto bezpečne obísť. Tvrdenie obhajoby o vytvorení náhlej prekážky preto vzhľadom k vykonaným dôkazom odvolací súd musel vyhodnotiť ako účelové tvrdenie, ktoré malo obžalovanú zbaviť trestnej zodpovednosti alebo túto obmedziť na minimum. V tomto prípade bolo irelevantné aj tvrdenie obhajoby, ktorým chcela odpútať pozornosť súdu od podstaty riešenia problému tvrdením, že nebolo preukázané v konaní, či sa prekážka pohla alebo nie. Obžalovaná mala totiž povinnosť včas reagovať na akúkoľvek prekážku spozorovanú na ceste.

Podľa § 319 Tr. por. odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Na základe vyššie uvedených skutočností preto krajský súd v zmysle § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovanej A. B. ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 2 : 1.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.